

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 56. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10 БЕРЕЗНЯ 1948.

No. 56. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 10, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в З. А. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свободи“: BERGEN 4-0837 — Тел. У. Н. Союз: BERGEN 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ТРУМАН І МЕК АРТУР КАНДИДАТАМИ НА ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон, 8 березня. — Президент Труман оприлюднив, що він буде кандидувати на становище президента Злучених Держав, коли конвенція Демократичної партії настановить його своїм кандидатом. Заяву в імені президента склав президент Кравого Комітету Демократичної партії, сен. Дж. Гаверд Мек Грат, перед кореспондентами в Білому Домі після того, як він покінчив півтора години розмову з президентом.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗАБОРОНЯЄ ВЖИВАТИ ПРИЛЮДНІ ШКОЛИ НА НАВЧАННЯ РЕЛІГІЇ

Вашингтон. — Верховний Суд Злучених Держав 8 голосами проти 1 рішив, що уживання прилюдних шкіл на науку релігії є неконституційне. Це рішення видано на жалобу матері-атеїстки в місцевості Чемпелін, у стейті Ілліной, яка домогалася строгого придержування закону в справі окремішності церкви від держави. У рішенні сказано, що релігія й уряд можуть працювати найуспішніше для досягнення своїх високих цілей, коли кожне з них буде могло вільно діяти у своїй сфері впливів. Як це рішення пристосується на практиці, про це висловили поодинокі судді різні погляди.

АТМОСФЕРНА КОМІСІЯ РОЗГЛЯДАЄ ВІДНОШЕННЯ НАУКОВИЦЬ ДО УРЯДУ

Вашингтон. — Спільна конгресова комісія атомової сили рішила розглянути відношення науковців між собою і між ними та урядом, однак відмовилася зайняти якийсь становище в справі слідства палатної комісії для неамериканських діянь над поведінкою д-ра Едварда Ю. Кондона, директора Бюра Стандартизації, який прослідити за жалобами д-ра Кондона, що комісія пробує його очернювати в очах публіки ніби за його некомпетентності.

НЕГАЙНЕ ПЕРЕСЛУХАННЯ В СПРАВІ ЗАГАЛЬНОГО ВИШКОЛУ

Вашингтон. — Сенатська комісія збройної служби рішила одноголосно почати якійсь переслухання над загальним військовим вишколом. Це сталося після конференції з секретарем оборони Джеймсом Форестом та різними іншими високими урядовцями, які висловили переконання, що такий вишкіл не лише потрібний, але й наказаний. Становище сенату в цій справі є протилежне до становища палати, де законопроект у цій справі застряг у нетрах конгресових правил.

ТРЕБА МІЛЬЙОН УЧИТЕЛІВ

Вашингтон. — Впродовж найближчого десятиліття Америка буде потребувати мільйон учителів та учительок, як це оприлюднює Краве Педагогічне Товариство. Та, не зважаючи на це запотребування, Товариство побоюється, що збракне повного під мільйона учительських сил до 1958 р. Їм тепер бракує 100,000 учителів, а ті, що є, працюють лише за хвилими дозволу, не маючи належного підготування до виконання доручень. Урядовці Товариства остерігаються перед кризою, яка настане з цього приводу в навчанні.

удару серця. Новий губернатор проголосив середу 10 березня початком місяця жалоби по своїм попереднику.

Обіцяють справитись з Плянм Маршала до 10. квітня

Вашингтон, 8 березня. — Програму Видужання Європи посунуто значно вперед в конгресі завдяки старанням секретаря стейту Джорджа Маршала. Він відбув переговори з представником палати репрезентантів, Джоєфом В. Мартіном і виявив перед ним журбу, що проволікання з допомогою для Європи матиме некорисний вплив на прихильників уряду в Італії і скріпить силу тамошніх комуністів перед парламентними виборами, запланованими на 18. квітня. Після конференції провідники республіканської більшості в палаті заявили, що до 10-го квітня перейде в палату законопроект для допомоги Європі. У сенаті передано перший раз спробу сил в цій справі, коли підано під голосування засадничі питання, чи потрібні різні поправки до Пляну Маршала. У голосуванні відкинуто конечність поправок 53 голосами, проти 19. Голосування було відповідно на спробі перевести ревізію Пляну, як цього домогався сен. Джоєф Г. Бол.

МАЙСТЕРНИЙ ЗАГОВІР КОМУНІСТІВ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — У щоденнику Нью Йорк Сан розкриває синдикальний писець Джордж Соколскі затії комуністів для опанування ключових позицій в Вашингтонському уряді, починаючи ще з року 1934. Він називає цей план „майстерним заговором“. Плян полягав у тому, що комуністи створили наперед яєчку у найвищих бюрах, а потім кожен член яєчки постарався за заложення своєї яєчки в нижчих установах. Коли кого з комуністів усували з якогось бюро, тоді він діставав позицію в іншому бюро, де вже діяла яєчка. У такий спосіб комуністи використовували свої позиції для добування тайних інформацій впродовж цілого десятиліття, доки не вишалося в цю справу Федеральне Бюро Інформації, яке довело до великого слідства, що його від червня минулого року переродило федеральна велика лава присяжних суддів у Нью Йорку. Соколскі дивується, чому раз влада не оприлюднила цих затій, хоч кількома наворотами вісті про ведення тайного судового слідства дійшли до загального відома.

ДЕ ВАЛЕРА НЕ ВІРІТЬ В УСПІХ ОБЕДНАНИХ ДЕРЖАВ

Нью Йорк. — Прибувши на відвідини Злучених Держав, недавній прем'єр Ірландії Імон де Валера, сказав під час пресової конференції, що Обеднані Держави мають ще менше вигляду на успіх ніж колишня Ліга Націй. Коли його запитали, чи світ зближається до ще одної війни, він виразно сказав „так“. Після гостини в Нью Йорку, 6. прем'єр Ірландії поїде на стрічу з президентом Труманом у Вашингтоні.

ЛАТИНСЬКА АМЕРИКА МОЖЕ ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ У ВИСОТІ ПІВ БІЛЬЙОНА

Вашингтон. — Департамент стейту дав до пізнання, що краї Південної Америки можуть дістати позичку у висоті \$500,000,000 з Експортно-Імпортного Банку. Це пізнання з листу, який департамент стейту вислав до палатної комісії закордонних справ з домаганнями, щоб конгрес дозволив збільшити позички для південно-американських республік на пів більйона.

СОВЕТИ УСТАНОВЛЯЮТЬ НАУКОВІ БАЗИ КОЛО ПІВНІЧНОГО БІГНА

Вашингтон. — За відомостями, які наспіли до департаменту стейту, советський уряд установив наукові бази на групі островів Франца Йосифа, зайнятих Росією негайно після першої війни. Найбільш висунена на північ точка тих островів є у віддалі 400 миль від північного бігуна. Злучені Держави й Канада установили свої станції в Арктиді у відповідь на советські діяння.

ІТАЛІЯ ЗАПРОШЕНА ДО УЧАСТИ В АДМІНІСТРАЦІЇ ТАНЖЕРУ

Рим, 8 березня. (АП). — Британія і Франція запросили сьогодні Італію до участі в адміністрації міжнародної зони Танжеру біля Гібральтару. Британський і французький амбасадори вручили італійському міністрові закордонних справ відповідні ноты.

СКИТАЛЬНИКИ МУСИТИМУТЬ ВІДАДАТИ ДО ДЕПОЗИТУ ЗАКОРДОННУ ВАЛЮТУ

Берлін, 8 березня. — В боротьбі з поширеною в Німеччині чорною торгівлею американські військові власті в найближчих днях видадуть розпорядження, що всі скитальники повинні зложити на переховання до депозиту всю закордонну валюту та необхідне срібло і золото. Ці вартості будуть їм повністю звернені з хвилиною виїзду з Німеччини.

ТАРАСЕНКО ПІДТЯГНЕ ЗА ГРОМІКОМ

„УКРАЇНСЬКИЙ“ ПРЕДСТАВНИК В КОМІСІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ОБВИНУВАЧУ АМЕРИКУ І БРИТАНІЮ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8 березня. — Представник советської окупаційної влади в Україні, Василь Тарасенко, сьогодні в Комісії О. Д. до справ звичайного роззброєння обвинувачував Америку і Британію, що вони зброяться замість роззброюватися та що своє політичне заохочують Німеччину і Японію до майбутньої агресії. Виступаючи проти відповідної британської резолюції, Тарасенко повторив майже дослівно висловлені вже раніше закиди „аргументи“ свого шефа, А. Громіка, про американські бази та взагалі американсько-британську „підготовку нападу“ на Росію.

ГРЕЦЬКІ ПАРТИЗАНИ ОБСТРІЛЮВАЛИ ПОСТ КОМІСІЇ О. Д.

Атени, 8 березня. — Грецька пресова агенція сьогодні повідомила, що партизанська артилерія обстрілювала обсерваційний пост Балканської Комісії О. Д., недалеко альбанського кордону. Подробичне не подано. Рівночасно повідомлено про дальшу успішну акцію урядових військ проти партизанських кривок здовж альбанського кордону. В акції бере участь авіація. Альбанія знову звернулася до О. Д. зі зажаданням проти „грецьких провокацій“ на її кордоні.

Совети домагаються негайного поділу Палестини

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ВЕЛИКОЇ П'ЯТКИ В ПАЛЕСТИНСЬКІЙ СПРАВІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8 березня. — Згідно з рішенням Ради Безпеки доручити своїм постійним членам розглянути справу поділу Палестини, сьогодні в бюрах советського представника А. Громіка відбулися перші наради представників Америки, Британії, Франції, Со-

ПАЛЕСТИНСЬКА КОМІСІЯ О. Д. БУДЕ ПЕРШИМ УРЯДОМ КРАЇНИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8 березня. — Організація О. Д. стояла перед важливою проблемою влади в Палестині після вигнання британського мандату з днем 15-го травня. Сьогодні генеральний секретар О. Д. Тригве Лі розіслав членам Ради Безпеки виготовлені правниками заяви, на підставі якої Палестинську Комісію О. Д. можна буде вважати легальним урядом Палестини аж до остаточного переведення в життя рішень О. Д. щодо поділу і незалежності двох палестинських держав. Правники рівночасно стверджують, що Рада Безпеки не мала б права сама змінити рішення Загального Зібрання щодо поділу Палестини.

БРИТАНІЯ ЗАКІНЧИЛА 4 ДЕРЖАВНУ КОНТРОЛЬ ЦІН В НІМЕЧЧИНІ

Берлін, 8 березня. — Британські окупаційні власті сьогодні повідомили про своє відступлення від спільної чотирьох державної контролю цін в Німеччині, що автоматично закінчить цю контроль. Рішення Британії ще зменшить торговельні стосунки між західними і советською зонами Німеччини.

МОСКВА ПРОТЕСТУЄ

СОВЕТСЬКА НОТА ЗАХІДНИМ ДЕРЖАВАМ ПРОТИ ДОГОВОРУ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Обвинувачує Америку в підготовці війни проти СССР.

Москва, 8 березня (АП). — Сьогодні тут на пресовій конференції повідомлено, що советський уряд минулої суботи вислав урядам Злучених Держав, Великої Британії і Франції офіційні ноты, протестуючи проти їх договорення в Лондоні в справі Німеччини. Лондонська конференція представників трьох західних великодержав з участю представників Бельгії, Голандії і Люксембургу закінчилася теж в суботу „принциповим порозумінням“ щодо інтернаціоналізації Рурщини, економічної злуки трьох західних зон Німеччини, федеративної форми управління та включення західної Німеччини в Плян Маршала і признання німцям відповідного голосу в європейських справах, зберігаючи всі заходи забезпечення перед можливістю мілітарного відродження Німеччини. Советський уряд в протестній ноті обвинувачує три західні потуги, головню Америку, що вони свідомо ділять Європу та розбудовують військову силу Німеччини „з метою нападу на Советський Союз“, ліквідуючи рівночасно встановлений після війни авторитет Ради закордонних міністрів чотирьох потуг.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВОЯК У ВІДНІ ЖЕРТВОЮ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПРОТИ-АМЕРИКАНСЬКОЇ ГІСТЕРІЇ

Відень, 8 березня. — Сьогодні тут трапився інцидент, що може мати непередбачені наслідки та свідчить про доведену до вершка большевицької проти-американської гістерії. В год. 1-й вночі двох американських воєнків в товаристві трьох австрійських дівчат верталися з танців і переходили біля готелю, в якому приміщена советська головна квартира зараз напроти американської квартири; один американський воєк був важко поранений і був доставлений до лікарні. Американські воєнки не мали зброї. Переходячи біля большевицького готелю, один большевицький сторож в грубий спосіб домагався, щоб вони зійшли з хідниці, що очевидно американцям не подобалося. Тоді один большевицький вояк американського воєка нагайом по голові, а другий ззаду віддав до нього два стріли, важко зранивши його. Одну австрійську дівчину, яка хотіла заступитися раненим, большевицькі схопили і по ній слід пропав. Подібні інциденти трапляються майже кожного дня.

БОЛЬШЕВИКИ ОБСТРІЛЮЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІТАК

Шангаї, 9 березня (АП). — Вчора перед вечором два советські босві літаки заатакували американський транспортний літак, що віз подорожних з Мукден до Цингтао в північному Китаю. Советські літаки п'ятьма наворотами пустили серію стрілів в транспортний літак. Американський пілот зробив фотознімки з атак.

ПОНАТТЯ БЕЗПЕКИ ЗУПИНЯЄ НАРАДИ В БРЮСЕЛІ

Брюссель, Бельгія, 8 березня. — Сьогодні тут повідомлено, що розбіжності в розумінні поняття безпеки дещо припинили наради п'ятих західних держав в справі політичного, військового та економічного союзу. Залишається ще узгодити справу поширення цієї безпеки на колоніальні простори та зайняти становище до есенуального бажання інших держав приступити до союзу. Проте вважається, що договір буде заключений ще до кінця цього тижня. В місцевих дипломатичних кругах вважають, що західно-європейський військовий союз навряд чи може бути здійснений без американської ініціативи і провідництва.

ПІДПІЛЬНИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ

Франкфурт над Майном, Німеччина, 8 березня. — Один відомий чеський промисловець, що два тижні тому втік з окупованої большевиками своєї країни, заявив сьогодні, що в Чехословаччині сильно зростає підпольний визвольний рух. Президент Бенеш хворий і практично вже не має жодної влади і сам себе вже не вважає президентом. Чехи заповідають швидко створення вільного уряду на вигнанні.

АМЕРИКАНСЬКІ ОФІЦЕРИ В „НЕВІДОМІЙ МІСІ“ В СІНГАПУРІ

Сінгапур, 8 березня (АП). — Сьогодні тут приїхала група 16 офіцерів американської армії, флоту і авіації в „невідомій місці“. Командантом групи є полк. Норман Майнус, шеф штабу американської військової округи в Мавілі.

ЩЕ ОДИН ЧУДОЛІК — ПОЛІМІКСИНА

Балтимор, Мд. — Шпиталь Джан Гопкінс проголосив винахід нового чудоліку, під назвою поліміксини. Він дозволить проти фебри, нагально-го кашлю і деяких інших недомог. Найбільше помічним буде він проти чуми й тому його випустили негайно до Індії, де все панує загроза „чорної смерті“.

НОВИЙ ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ КОНЕТИКАТ

Гартфорд. — Заступник губернатора Джамейс Коглін Шанон, склав присягу як губернатор стейту Конетикат, обнявши цей уряд по смерті Джеймса Л. МекКонагі, який помер нагло у понеділок від

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA: SUBSCRIPTION RATES:
 На рік \$7.00 One year \$7.00
 На пів року \$3.75 Six months \$3.75
 На три місяці \$2.00 Three months \$2.00

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ПОШАНА ДЛЯ ТИХ, ЩО БОРЯТЬСЯ ЗА СВОБОДУ

Як дійшли до Америки вісті про комуністичний, державний переворот у Чехословаччині, то з усіх сторін піднялись голоси жалю, що ця демократична твердиня впала жертвою московської агресії. Ніхто не хотів спершу вірити, щоб комуністам могло це діло так легко вдатись і тому, як проголошувало перші вісті, зараз вияснено, що треба заждати, що скаже президент Бенеш. Загально надіялося якогось протесту, чи навіть може чогось гострішого. Звідси і таке велике розчарування, коли президент Бенеш віддав спокійно владу комуністам, заявляючи, що бажав заощадити країні проливу крові. Ще гірше розчарування виявилось у тому, що не знайшлися у Чехословаччині партії, щоб пробували розпочати якусь боротьбу з комуністичною меншиною, або бодай голосно запротестувати. Від Бенеша і політичних партій надіялося якогось протесту до Об'єднаних Держав, чи навіть прохання демократичних потуг допомогти державі демократії в Чехословаччині проти наступу кремлівського тоталітаризму, але цього всього не було. Як Гітлер зайняв був свого часу Чехословаччину „без проливу крові“ при допомозі війська, так Чехословаччину займає тепер Сталін навіть без війська, а при допомозі комуністичної п'ятої колони і теж „без проливу крові“. Віддавши владу країні сталінським слугам, Готвальдам, Бенеш пішов на село відпочивати. За Гітлера Бенеш хотів до Англії, щоб бодай звідтам протестувати проти нацистського насилья, а тут і цього не було.

Це, що Сталін забрав Чехословаччину без жадного спротиву і протесту, дуже здивувало американців і це здивування знайшло свій вислів у пресі. Зате цілком інакше поставилась ця сама преса до подій у Фінляндії, яка щодо населення на третину менша від Чехословаччини. Як відомо, ціла Америка не мала слів подиву для малої Фінляндії, як вона свого часу підняла війну проти московського наступу. Тоді навіть з Білого Дому піднімалися голоси, що тільки ті заслужують на свободу, що вміють її боронити, а в потребі її життя за неї віддати. Правда, коли кремлівський агресор став пізніше воєнним союзником Злучених Держав, то Білий Дім таким тоном більше не промовляв, а навіть зачав натискати на свою бодолубну і демократичну Фінляндію, щоб „годились“ з Москвою, однак американський нарід фінського народу не покидав. Нині американці свідками нового наступу Москви на Фінляндію, тим разом ніби „мирного“, дипломатичного. Американський нарід знає, що Фінляндія, яка ще не вилічила давніх воєнних ран, не с нині в силі опертись московському медведю, що стоїть озброєний на самій границі країни. Тому з тим більшим подивом передає протести фінських політичних партій проти нового московського нахабства, знаючи, що за ці протести прийде незабаром протестуючим гірко платити, тюремю, засланнями, життям.

При цій нагадано, що в американській пресі було багато теж і про малу Карпатську Україну, як вона підняла спротив проти диктату Гітлера і розпочала криваву боротьбу за свою свободу. Геройські змагання Української Повстанської Армії не знайшли ще такого відгомону в американській пресі, як повинно би бути, але й про ці славі діла було досить згадок. Як би не московська пропаганда, яка не так давно ще мала силу, то й про цю боротьбу було б більше правдивих вістей, бо серце Америки таке с завжди по боці тих, що борються за свободу.

Поміч Америки для Китаю

Вісті з Китаю такі, що виринає не раз сумнів, котру частину світу боронити перше перед советськими імперіалістами: Європу, чи Орієнт з Китаєм?

Свідство бувшого американського посла до Соевєтєв, Вільяма С. Буліта, складене перед комісією закордонних справ палати репрезентативів у вівторок 2. березня зміряло до цього, щоб видивити справу Китаю на перше місце. Підчас розслідування над признанням Китаєві допомоги у високі \$570,000,000, як цього домагається президент Труман, Булит в незвичайно гострих словах виступив проти нездарності теперішньої адміністрації у відношенні до Китаю, зажадав від конгресу асигнування \$100,000,000 в готовім воєнним виряді для цієї країни, а крім цього ще вислав туди найспосібнішого генерала, якого Америка може підібрати. У деяких моментах критика Буліта виявляла таку ворожнечу до федерального уряду за заредбання Китаю, що привні конгресмени запиталися одверто, чи Булит є проти Плану Маршала, який має на меті рятувати Європу перед заломом большевизму. Булит заперечив, наче б він був проти допомоги Європі, однак клантатик на те, що Китай є такий самий недужий пацієнт, як і Європа й тому нема часу на роздумування, кому треба в першу чергу помагати. Він вказував на те, що на випадок геремоги китайських большевизмів над національною армією, Совети якотій запанують над Китаєм, а потім над Індокитаєм, Малайським півостровом і загрозять Японії.

Не у відповідь Булітові, а для ствердження факту, треба пригадати, що Америка від часу перемоги над Японією в 1945 році безупинно посилала допомогу китайському національному уряду, чи то в матеріялах, чи в харчах, чи в воєнним виряді, а коли б усе те перемінити на гроші, тоді загальна сума допомоги досягла б цифри одного або й двох більйонів. У подробицях ця допомога виглядає так:

Від 2. вересня 1945 р. Китай дістав матеріялів з Ленд-Лізу у висоті \$728,000,000. Серед посилок находились тенки, вантажні авта, літаки, кораблі, а крім того неозначені ближче матеріяли вартості \$100,000,000.

Коли треба було перевезти китайську армію після покінчення війни до північної частини, щоб вона там зайняла землі, призначені для окупації, Америка постачала літаків і газоліну та харчів і вбрання вартості \$300,000,000.

На підставі договору про

допомогу для флоту Амєри-нає видала на цю ціль \$17,700,000. Допомога йшла аж до часу, який покінчився шойно перед роком і обіймала вишкіл китайських моряків, утримання комунікацій і кораблів.

З надвишки воєнних матеріялів, які осталися в Китаю і на тихоокеанських островах Злучених Держави продали китайському уряду матеріяли за \$175,000,000, хоч первісна їх ціна була \$824,000,000.

У квітні 1947 р. Морська Комісія Злучених Держав одобрива продаж деяких товарів кораблів для Китаю вартості \$16,500,000, а в липні віддано Китаєві 18 торговельних кораблів і 4 транспортних для перевезу війська. Після того йшла продаж амуніції й воєнних матеріялів по ціні продукції: 15. червня, 6. липня, 26. грудня — ця остання транзакція обіймала 150 перевозних літаків по ціні \$5,000, хоч первісний кошт кожного літака вивисив \$276,000. Загалом така продаж — це був майже дарунок, а Китай платив хіба за догляд згаданих матеріялів.

Щоб вичислювання не були нудними, треба лише загально згадати про постачання Китаєві матеріялів у 1948 р. на підставі контрактів з 7, 30 і 31. січня. Недавно була оповістка, що американський уряд поставив Китаєві 1,007 літаків, а не згадано прилюдно, що в грудні передано як позичку Китаєві 96 кораблів. Про різноманітні воєнні матеріяли, такі як амуніція, машини, кріси, гармати, тенки, найрізніші машини і т. п. навіть не згадується, бо це виглядає на „дрібні справи“.

Тут треба ще взяти під увагу трудючі в перевезенні цих матеріялів, які треба поборювати за кожним разом. Хто не познайомлений з положенням Китаю, такий не може зрозуміти, що це таке постачання допомоги цій країні. Крім цього треба розуміти відносини в цій велетенській, на пів зруйнованій частині світу, щоб можна видалити належну оцінку. Найважливіше, це тамошні суспільні відносини. Національний уряд під проводом Чіан-Кай-Шека представляє стару традицію з усіми її недомоганнями, які під час війни нема як поправляти. Саме завдяки цим недомоганням агітація комуністів, получена з воєнним походом, робить застрашуючі поступки. Щоб рятувати Китай перед заломом комунізму, треба приймати такий лад, який там тепер панує, а конечні реформи відкладати на мирний час.

При кінці останньої світової війни уряд Чіан-Кай-Шека мав уже складену цілу програму реформи; мав запевнені креди-

туються. А виміняв таки пудів за десяток зерна і кобилу напас, кобила моя вже хвостом хвиляє, сама тягне. Ну, думаю, радість беру, а далі ще може розстаріюся. Дурень думкою багатіє. Позавчора вночі ідемо, я на возі куняю, кобила мене крикнув, як зв'язано мене — хто — не бачив, ніч, бач, глупа була. Кинули мене колом шляху, а це хтось гукнув — дай йому щось — так оце перебічка. Вийкнули на кобилу й поторохкотіли. Я понав гукати — вбийте мене — а вже не почути мабуть. Лежав день цілий, пролежав ніч, ноги затекли чисто, а оце ти вигадав мене, та не знаю, чи дякувати.

— А з обличчя їх не примітили? — спитав Васюренко. — Де там з обличчя! Ніч, кажу, глупісінька була.

Дядько Степан мовчки погасмав незапалену цигарку й сплюнув.

— Чого я не передумав, с-тут лежачи! Мав час, спати не

хотілось. Стара Кандзюбіха каже: од Бога. А люди й вуха розвісили. А я собі гадаю — ми як бур'ян при дорозі, як реп'яхи. Ростемо собі, поки дош іде, а сонце впече — жовкнемо, гинемо. Дурниця ми. Тільки гонору в нас багатов. Та чого не гонорувати, коли їсти маєш? А скільки їх по селах шведяє високого-нористих городян, цебто, що гукати: ми! ми! Он у Піщанському млині за сторожа прохватор служить, десять, кажу, мов, і татарську знає. А нема чого кусати — й наву, хлопче, кинув. Збило їм гонор усім; видно, що ми — так собі, тьху — вітер повіе, ми й котимось. Еге, якби Бог був, не так було б!

— Так по-вашому й жити не треба? — спитав Васюренко.

— Авжеж, хлопче, видима річ! Тільки звичка у нас погана. Ось хоч би й я — звик чорт-зна що, а ось нема за-

палити — і все мене. І життя,

Микола Чубатий.

Український Квартальник та громадянство

Заким ця стаття дійде до відома американсько-українського громадянства, вийде вже з друкарської преси з черги тринадцята книжка українсько-американського журналу „The Ukrainian Quarterly“. Таким ро-бом Український Квартальник розпочне вже четвертий рік своєї праці для освідомлення англосаського світу про Україну.

Український Квартальник видає Український Конгресовий Комітет. Журнал цей гуртує співробітників українського та неукраїнського роду під проводом автора тих стрічок. Про вартість самого журналу нехай говорить громадянство, що його читає. Певно, що журнал, якого завдання боронити справу визволення українського народу як цілості, не є в силі задоволити всіх, зокрема людей, що добро України видять тільки через призму своєї партійної приналежності, однак відгомін Українського Квартальника в англосаськім світі стане безсумнівно одною із найбільших заслуг Українського Конгресового Комітету. Не буду наводити голосів визначних американців та канадійців про Український Квартальник; не буду поклікати на пряму ентузіастичні голоси європейських українців, які безмежно вдячні американським українцям за публікацію того видавництва. Зате наведу тільки один огляд, а саме це, що таке найповажніше видавництво як „Енсайклопедія Британіка“, авторитетне джерело інформації для англосаського політика, журналіста чи письменника, цитує праці співробітників того журналу як джерело інформації про Україну. А це хіба вже багато! Інформувати англосаського світу про минуле та про теперішність українського народу так само важна справа, як сама визвольна боротьба, а що

ти в Америці; маю готовий персонал в Злучених Державах, який мав виїхати туди для побудови комунікацій і переміщення з феєвального і перестарілого ладу на новітній, припортований до змінених відносин. Все те заломалося внаслідок агресії комуністів під диктатом і вказівками Росії, яка виступала зараз по війні. Коли йде про допомогу з Америки, то самі матеріяли й гроші не є вистарчалі. Там треба ще й розумних та досвідчених людей. Коли Булит виходить з домаганням вислати туди найліпшого генерала, він лише вказує, у чому саме полягає недостача Китаю.

англосаський світ рішатиме про дальшу долю людства, то треба його інформувати правильно про Україну. Це основна справа нинішньої української політики, може важніша ніж не одна друга, що нині заплу-тує увагу американсько-українського громадянства. Проте не скажу, щоб загальнорозумів вагу такої інформації. Ми любимо з сумом повторювати, що нас ніхто не знає, що українська справа не існує у світі великої політики, як одна із нерозв'язаних справ, яку конечно потрібно розв'язати для світового замирення, однак не любимо входити в причини того явища. Безперечно одною із головних причин це те, що ми незадовільно інформуємо у впливовій політичній сфері про український нарід та його змагання. Замість нас інформують той світ про Україну іна-ші, Росія, Польща та другі сили, ворожі визволенню України. Вони інформують так, що Україна не хоче кращої волі понад ту, яку мала недавно

таку яку тепер має. Через брак доцільної інформації терплять нині могутні державні народи, а що ж допору говорити про такий недержавний, підаремний нарід, як український. Серед нашого громадянства дивний підхід до цієї справи. Громадянство конечно домага-лося, щоб інформувати світ про Україну. Повстало видавництво „Український Квартальник“, так по появі першої книжки запал та вдоволення були великі, а потім байдуж-ність. Солідна праця для народу не може бути фаєрверком, який вистане раз засвітити, щоб згаснути на все. Солідна праця для народу це падання кроплі за кроплею на переко-нання та сумління світу, доки ці українські кроплі не про-бють Україні шляху до міжна-родного братерського гурта народів.

З таким миром ми підхо-димо до обов'язків американ-сько-українського громадян-ства зглядом Українського Квартальника, як головного джерела інформації англоса-ськ про Україну. Український Квартальник мусить утримува-ти українське громадянство, коли він має повинити свою службу. Це коштовне видав-ництво Українського Конгресового Комітету не може само оплачуватися, бо поважна частина наклади є розсила без-платно визначним американ-ським політикам, журналістам, радіокоментаторам, авторам, університетам, урядам та амба-саторам мало не всіх держав

та ще декому. Хто ж має недо-бір заплатити? Очевидно, що українське громадянство, будь-то жертвами на Конгресовий Комітет, будьто передплатами того кварталника.

Особисті передплати Квар-тальника були б найкращим способом підпирання того інформативного джерела про Україну, бо тягарі були б роз-ложені на сотки, а то й тисячі американських українців. У-країнський Квартальник може бути для широких наших мас лектурою трудною, однак ми маємо вже тут роджені діти, для яких Квартальник міг би стати правдивою криницею ін-формації про всебічне життя України. Чи старалися ми всу-нути в руку нашої дитини ту лектуру? Ми нарікаємо нерід-ко, що наші діти не інтересу-ються тим, що є дороге для нас. Та чи ми подбали про це, щоб наша дитина читала Квартальник? Однак так є, що десятки молодих американ-ських українців, що стали чи-тати Український Квартальник, набрали гордості для свого походження та вдячні тому, що дозволив їм в руки цю лек-туру. Чому нам не запернему-рувати Квартальника до україн-ського товариства чи клубу, зокрема для місцевої публич-ної бібліотеки?

Заплатили ми в рік чотири долари передплати Кварталь-ника для місцевої публичної бібліотеки, ми зробили добру патріотичну роботу. Американ-ці нині інтересує всяка спра-ва, зв'язана зі Соевєтами, тому даймо нашим американським співгромадянам змогу пізнати Україну. Видати на це в рік чо-тири долари, то дуже мало як на цю роботу, що її зробить цих чотири книжки Кварталь-ника серед американців цього чи другого міста.

Говорю це з досвіду, бо знаю інтелігентних американ-ців, які нетерпляче ждуть по-яви нової книжки на столі міс-цевої публичної бібліотеки. Що серед американців, які за-пізналися з Квартальником мо-же збудитися заінтересування для справи України, хай по-служить факт, що нині біля 70 американських університе-тів, каледжів та публичних бі-бліотек пренумерує та платить за Український Квартальник. Пренумерують його теж дея-кі американці приватно.

В результаті виходить таке, що заінтересування Кварталь-ником більше серед неукраїн-ців як українців. Явище край-но нормальне.

Причину до написання тої статті дали авторів тих ряд-ків деякі обсервації з праці тимчасового менеджера Укра-їнського Квартальника, що став стягати залеглі довги за Український Квартальник. Більшість радо заплатила за леглість у свідомості, що да-ють на добру українську спра-ву. Дехто однак по заплачен-ню довгу перервав пренумера-ту журналу. Дехто навіть з маркою громадського діяча поверто не платив.

Не беремо того нікому за-зле, бо ніхто не знає фінансо-вих спроможностей цього чи другого. Та коли комусь осо-бисто затяжко платити прену-мерату, то ж існують у нас то-варства, клуби, брацтва то-що. Чи не можна подбати, щоб ці товариства чи брацтва запернемували Квартальник та видали чотири долари з од-ного боку на культурні потре-би свого молодшого членства, а з другого помідги ширити інформацію серед англосасів про Україну.

Колиб так кожне товариство, кожен Народний Дім, кожен клуб запернемували Україн-ський Квартальник для себе чи для місцевої публичної бібліо-теки, то журнал став би мате-ріально міцніше на ноги і тим краще міг би сповняти свою переважну роботу. Не можна нині боротися за визволення України без модерної зброї — інформації.

ВАЛЕРІАН ПІДМОГІЛЬНИЙ

СИН

Оповідання

2)

Дядько Степан мовчки со-пив, ковтаючи зацарублі шматки. З'ївши половину перепічки, він з жалем подивив-ся на другу половину й засу-пув її за пазаху. Потім видо-бав із кишені книжку, одірвав клапоть, витрусив із заклозо-ного кишету решту тютюну, досипав трохи сухого зілля, що валалося долі, й скрутив цигарку.

— Огню немає?

— Ні.

Васюренко сів біля його й витер рукавом на шії піт.

Дядько Степан зітхнув і роз-казав:

— Ти ж знаєш, хлопче, крім жінки п'ять ротів маю, та все добрі роти, молоді, та все хлопці, як ті каченята нена-

жерливі. З'їли пшеничку, з'їли ячмінь — не розвиднюється нам. Діти на гвалт кричать, жінці хліб увияжати став... Здохла кобила — зварили юшку. Перший раз їли — ригали, другий раз ригали, а на третій — пішло. Та чи на дов-го? Почав я розумом розки-дати — другу кобила різати треба, однакво хитається. А тут жінка в одну душу — за-бирай усе на воза, ідь куди знаєш, може хліба пам'ятаєш. Видима річ — жінка. Винесли все з хати, заїр'я я кобилу — не тягне. Приробив я з боку посторожку, наів шлейку со-бі на плечі — поїхали ми. Ой, хлопче, мукі прийняв я! Під-люка очі засипає, коліна під-гинаються, а я тягну, тільки

свої хати, не зустрічаючи ні-кого по дорозі. Так само, як у степу, в селі було порожньо, тихо й некучо. Він минав ха-ти з зачиненими віконницями, з заваленими клунями, з дво-рами, порослими лободою. В повітрі був тільки задушливий пил, що повстав з-під ніг; ані брехіт собак, ані рохання свиней, ні людський гомін не хвилював того задушливого пилу; а з-перед, на чистому обрію село вирізнялось як на-малювана бездушина картина. (Дальше буде).

Хто вибілює злочинців?

Час від часу попадає на у руки ньюйорський двотижневик „Громадський Голос“. Змін немає, у ньому ніяких. Та сама сталінська лінія як в американських справах, так і закордонних, а теж і у відношенні до України та українського народу. Часопис теж далі продовжує політику промовчування злочинів, dokonуваних Кремлем над українським народом, а водночас обкидає далі болотом усіх тих, що намагаються вірно служити своєму народові й виявляти теж московські, варварства у відношенні до України, як у минулому, так і в теперішності. Доказом того може бути стаття, поміщена в „Громадський Голос“ з 15. лютого 1948 п. н. „Як „Свобода“ вибілює німецьких злочинців за руйнування Києва“.

Ця стаття починається так: „В двох числах „Свободи“, з 5-го 6-го лютого 6 р., редакция взяла на себе ганебне завдання очистити німців від закиду, що вони знищили Київ при відступі в осіні 1943 року. В цій цілі вона виводить невідомого нікому свідка, за критого прикриттям іменем „Олег Чех“, і дає йому в двох числах шість повних шалів на оборону поведінки німців під час окупації Києва“. І боронить цей „свідок“ німецьких наїзників на шпальтах писаної по українській газеті, як рідна мати. Представляється читачам, як киянин, що лишився у Києві, коли місто зайняли німці в осіні 1941 року, але „примусово“ дав ногам знати в 1943 році, коли наближався кінець німецької окупації України. І знімає на основі власного „і все те бачив, все те знаю“ і просто — „за деякими відомостями“, що німці не тільки не руйнували Києва, навпаки дорожили його цілістю і боронили його від руйнування, як могли“.

Ми передали дослівно цей початок статті, щоб кожний міг відразу зорієнтуватись, що це за напасть. До цього додамо, що редактор-цей газети в часі кривавих змагань українського народу за визволення при кінці першої світової війни і по ній „добровільно“ переселився на німецьких землях, зокрема в Берліні й тому мабуть заключає, що й автор статті „Як зруйновано Київ“ йому подібний і „дав ногам знати“... Він теж хотів би доконче мати правдиве імя „таємничого“ очевидця“. Що значить оприлюднювати імя людини, яка виїхала зі Світів і лишила там рідно, а пише проти Світів, легко зрозуміти усім тим, що визнаються на умовах, у яких живуть люди в Світах та на методах, яких вживає НКВД зглядом рідні та знайомих тих, що втікли з большевицького пекла. Редактор „Гром. Голосу“ ці речі добре знає, а проте дивується, а навіть квестіонує правдивість особи — очевидця. Зате інакше поставились до цієї самої особи американ-

ські євреї й бувші емігранти з Росії, В. Шимкин і М. Вайнбаум, з яких перший є власником ньюйорської газети „Новое Русское Слово“, а другий її редактором. Хіба вже їх, жидів, трудно підозрівати в симпатіях до таких людей, які хотіли б боронити нацистів! А прецінь вони друкували статті „Олега Чеха“, як і подали до загальної відомої ту шкоду, яку зробили большевики, коли нищили по варварськи Київ ще до війни і до приходу німців.

Як у „Новім Руським Слові“, так і в „Свободі“ нема, очевидно, ні слова про якусь оборону німців, а є тільки відповідь на „советську версію про зруйнування Києва“, бо „ця версія не має нічого спільного з дійсністю“. Олег Чех, автор статті, на яку нападає „Гром. Голос“, лише виразно в „Свободі“ з 5. лютого 6 р. так:

„Я не маю жодних симпатій до німецького „носіїства культури“, достоту добре знаю, як вони поводитись з людьми й господарювали в зайнятих ними землях; дещо спробував я і на власній шкурі й зовсім не збираюся захищати німців. Але світ мусить знати правду“.

Для „Гром. Голосу“ є одна-час тільки така правда, яка походить з Москви, яку розго-наїзників на шпальтах писаної по українській газеті, як рідна мати. Представляється читачам, як киянин, що лишився у Києві, коли місто зайняли німці в осіні 1941 року, але „примусово“ дав ногам знати в 1943 році, коли наближався кінець німецької окупації України. І знімає на основі власного „і все те бачив, все те знаю“ і просто — „за деякими відомостями“, що німці не тільки не руйнували Києва, навпаки дорожили його цілістю і боронили його від руйнування, як могли“.

Не „вибілюють“ німецьких злочинців, ні українська „Свобода“, ні російський часопис „Новое Русское Слово“. Вони тільки написали правду, як про німецьких злочинців, так теж і про большевицьких. Зате тому мабуть заключає, що й автор статті „Як зруйновано Київ“ йому подібний і „дав ногам знати“... Він теж хотів би доконче мати правдиве імя „таємничого“ очевидця“. Що значить оприлюднювати імя людини, яка виїхала зі Світів і лишила там рідно, а пише проти Світів, легко зрозуміти усім тим, що визнаються на умовах, у яких живуть люди в Світах та на методах, яких вживає НКВД зглядом рідні та знайомих тих, що втікли з большевицького пекла. Редактор „Гром. Голосу“ ці речі добре знає, а проте дивується, а навіть квестіонує правдивість особи — очевидця. Зате інакше поставились до цієї самої особи американ-

А найсмішніше з того всього те, що „Громадський Голос“ не сам себе по лицю, бо до підкладання мін у Києві призналися самі большевики. Кожен, хто хоче, може в Публічній Бібліотеці в Нью Йорку заглянути до книжки Д. Чеканюка „Народне ополчення в обороні Києва й Одеси“, виданої в Москві 1943 не ким-будь, а самим Центральним Комітетом Большевицької партії. Там самі большевики при-

НАША САМОДОПОМОГА

Зприводу загальних зборів організації нової української імміграції.

Минулої неділі відбулися в Нью Йорку перші звичайні загальні збори створеної перед роком нової організації „Самодопомога Нової Української Імміграції в Америці“. З огляду на обмежений час користування з винайманої залі, цілої програми зборів не можна було вичерпати і деякі важливі точки, м. і справу зміни назви і статусу організації та вибір нової Управи, треба було відложити до квітня. Проте, з вичерпуючих звітів Управи, головні її голови проф. - мистця Петра Андрусева, та з дискусії над звітими вже можна поробити відповідні висновки про саму організацію та її працю в минулому і її завдання в майбутньому. І хоча перспектива одного року часу дещо замала, щоби могли ставити категоричні твердження.

Хто слухав звіту проф. Андрусева, головні думки якого передано в „Свободі“ з 9 березня, мусів прийти до переконання, що організація справді себе виправдала, як в практичному здійсненні своєї головної мети: допомогти, зг. самодопомоги новій українській імміграції в Америці, так і моральному „переломанні ледів“ між новими іммігрантами та існуючим вже американсько-українським громадянством.

Фактом є, що ціла допомогово-ритунакова акція американських українців у відношенні до української імміграції в Європі диктувалася не тільки самими емоційними моральними настановами до-помогти своїм рідним в нещасті, але теж відповідно скріп-ти існуючу американсько-українську громаду доповнюм „свільної крові“, як в поодиноких випадках є нагальною потребою.

Знаються, що 16. вересня вони самі заміняли головні вулиці Києва!

Ясно, що про це міг не згадувати „представник України“ Я. М. Ломакін на прийнятті в Советському посольстві в Нью Йорку в дні 25-го січня з нагоди поневолення України та в якому редактор т. зв. „Громадського Голосу“ взяв участь. Теж навряд чи там його сподіваною ікрою і водкою по-частували, хоч би він і як „ура“ на честь Сталіна вигукував. Ходуям бо, звичайно, тільки „слухать, малчать і не разсуждать“ велиться. Та для холуя щастям буде як його тільки копнути, або йому в лице плюнути ласкаво зводять. За це він опісля готов не тільки на кого йому скажуть, але і на весь світ харкати, хоча це й нікого, крім його самого, не чається.

Це з різних причин та з різних, як американських, так і українських міркувань. Америка — це мозаїка рас, народів, релігій і культур, що творять одну чудову цілість та невичерпане джерело сили і розвитку. Кожному народові повинно належати на тому, щоб дати якнайбільший вклад в розвиток і ріст того „Нового Світу“, який шораз більше стає ним не тільки в американсько-континентальному, але глобальному розумінні. Українцям повинно належати і їм без сумніву належить на тому, щоб їхній вклад в розвиток Америки не був найменшим. Це теж у власному українському інтересі. Нова імміграція має в тому допомогти, має вкласти нові цінності українського духа, українського ума та українських рук в загально-американську скарбницю. Це одне. З другого боку, поневолення України більше ніж будь-яка інша країна потребує своїх вірних приятелів в Америці і в здобуванні цих приятелів теж повинна допомогти нова українська імміграція своїми вартостями та своєю поведінкою. Черговим завданням цілого американсько-українського загалу є зберегти на цій вільній американській землі ті цінності української культури, що їх безпощадно нищать жорстокий ворог на українській землі, як теж створити сильну моральну американсько-українську опору для тих борців, що — як говорив д-р Осінчук на загальних зборах — своєю боротьбою та кровю свого серця пишуть сьогодні історію України в змаганні проти того самого ворога, Українці, що є теж не меншим ворогом Америки та всіх інших свободолюбних народів. В цих завданнях, які не від сьогодні є головними цілями громадянського і особистого життя американських українців, має їм допомогти нова українська імміграція, цей до-плів „свільної крові“ до наших громад, в багатьох випадках потрібного допліву „свільної крові“, аби було кому молитися в тих українських святинях, що ми їх з таким трудом протягом десяти років будували; аби було кому виповнити змістом ті Народні Доми, що ми їх здвигнули, аби це більше возвеличили на американській землі те українське імя, що його ми перед пів сторіччям суди принесли.

Організація „Самодопомога Нової Української Імміграції в Америці“ повстала з конкретною тоді метою допомагати тим, які тількино приїжджали. Тоді були всілякі голоси збоку старшого американсько-

українського громадянства. Одні казали: як ми приїжджали, нам ніхто не допомагав, нам ще гірше доводилось пробиватись вперед і ми з ще більшими труднощами творили наше громадське життя. Цього ніхто нам не заперечує і чести за це ніхто не відмовляє. Але, чи на це ми так дуже турдалися, щоб усе зі собою в мигу забрати? Чи не з думкою про тих, що по нас приїдуть ми і здвигали наші святині та ставили наші народні доми і творили наші організації? Це ж відвічний закон, що попередники промовляють шлях наступникам, що батьки дбають, аби дітям було краще. В цьому ж і головна таємниця прогресу людства. А ці нові українські іммігранти, що тепер приїжджають, це ж такі самі наші діти, як і ті, що народились вже на американській землі. Всі ми діти тих самих українських батьків, усі ми маємо ту саму українську душу і ті самі американсько-українські цілі.

Організація „Самодопомога“ протягом одного року свого існування зробила що тільки могла власне в напрямку самодопомоги для американсько-українського громадянства. Вона допомогла тим, що приїхали з європейської долини сліз і горя, вона допомогла місцевому громадянству допомогти цим людям, вона спільно допомогла нам усім зрозуміти краще себе взаємно для спільного добра. Перед цією організацією ще великі завдання, але вже після одного року вона перестала бути тільки „самодопомогою нової української імміграції“ та стала справді нашою самодопомогою, самодопомогою американсько-українського загалу в його американсько-українських цілях. В цьому напрямку запроєктована вже теж зміна статуту, щоб до цієї організації могли належати не тільки нові іммігранти, але взагалі американські українці. Можливо, що з часом, як перестануть існувати та будуть завершені головні завдання цієї організації, вона сама розплинеться в існуючих вже організаціях, чи тих, які будуть створені. Але доки цю цю завдання ще існують і збільшуються і ними диктується теж потреба дальшого існування і скріплення цієї нашої „Самодопомоги“ і так до неї ми всі американські українці повинні ставитись та всіляко підтримувати її, бо цим допомагаємо самі собі.

Тисячі хворих та інвалідів зможуть ваших рідних братів і сестер на скитанні в Європі догориють в чужих лікарнях. Не дайте їм умерти, допоможіть, рятуйте, складаючи свою жертву на допомоговий фонд З.У.А.Д.Комітету!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc., P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ІРВІНГТОН, Н. ДЖ.

3 весілля на скитальцях.

Дня 21. лютого відбулось вінчання п-ні Анни Мілер з Нью Йорку з п. В. Сидоровичем з Ірвінгтону, по яким зійшлася родина та знакоми на перекуску, а потім на вечеру. По вечері п-ні І. Бенцаль з Нью Йорку, голова Жіночої Секції З.У.А.Д. Комітету зложила желання від Демократичного Клубу та Жіночої Секції, в якій працювала п-ні Мілер. Потім згадала за нещасну долю українських скитальців. Збірку перевели пані: Бенцаль та А. Настюк. Зібрано \$62 і вислано до З.У.А.Д. Комітету.

Жертували: Френк Козак \$25; В. Сидорович \$10; А. Настюк \$3; а по \$2: В. Настюк, І. Бенцаль, М. Тімкен, І. Бендік, І. Бакун, С. Писисянчик, М. Кольбе, Ф. Шене; по \$1: Л. Сидорович, М. Сидорович, К. Бартель, З. Тимкевич, С. Тимкевич, Т. Гладкий, І. Отаманець, Б. Глен. А. Настюк.

БРУКЛІН, Н. Я.

3 поминок на скитальцях.

Дня 17. лютого відбувся похорон бл. п. Йосифа Лісника, що походив з містечка Добровір, повіт Камінка Струмилова, Західна Україна. По похороні зійшлася родина та знайоми до У. Н. Дому в Брукліні, де в часі перекуски сказав п-ні М. Мойсей кілька слів про долю українських скитальців. Вдова Покійного перша зложила жертву, а потім інші. Був робучий день і людей не було багато, але таки зложили \$48, які вислано до З.У.А.Д. Комітету.

Жертували по \$10: М. Лісник, П. Давидович, І. Давидович; М. Варинечка \$2; по \$1: А. Михалюк, М. Бик, К. Мойсей, А. Отенбрат, К. Притула, А. Гудима, Т. Мудрик, М. Веретельник, Куцак, А. Павашук, Т. Мойсей, С. Солтис, Е. Возняковська, А. Грін, Е. Гевко. Решта дрібними. — Жертводавцям шира дяка, а доброду мужові і батькові, бл. п. Йосифові, Лісникові вічний супокій.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Коляда.

Заходом Злученого Допомогового Комітету при укр. православної церкви в Вунсакет переведено коляду, яку зложили: М. Кінаш \$10; по \$5: І. Ходоровський, Н. Веца, П. Клекот, о. П. Білон, М. Підгорський, М. Литвинець, М. Копернюк, Н. Житарук, Н. Гладик, Т. Чагарин, Г. Корцій, Н. Сулима з Вустер, В. Річан, М. Фірман, а М. Лаба \$3; по \$2: В. Кушнір, І. Маленчук, М. Бардачевський, П. Гук, К. Королишин, А. Борис, Е. Липський, Р. Косюк, І. Околіта, Н. Герман, М. Яцишин, Г. Тепер, С. Тепер, П. Тепер, Е. Тепер, П. Гецько, І. Коцюба, О. Чубай, І. Чубай, М. Гнот, М. Бровчук, В. Веца, А. Сула, А. Свірська, К. Корницький, О. Колісник, Ю. Сам-

борський, І. Кава, В. Липський, Е. Мостецька, М. Карась, А. Сирота, П. Стойко, Д. Бойко, Н. Кузів, І. Кокодьський; по \$1.50: А. Сула, Ф. Яшембський; по \$1: П. Липська, П. Заяць, М. Пасичняк, І. Бровчук, А. Радимська, М. Паньків, А. Королишин, Д. Ясінчук, Р. Голобийчук, Г. Натиняк, Ю. Іванович, М. Кльован, О. Рогожинський, В. Колитко, І. Туз, М. Барилюк, І. Гловацький, Н. Сулима, Д. Герман, Л. Комуніцький, О. Червінський, І. Боднар, М. Камфонік, П. Коцюба, М. Дзювенка, Е. Зарігна, П. Лапчинський, В. Козак, О. Литвинець, А. Пророчок, І. Сорокати, В. Бурак, І. Строцький, Г. Стрик, П. Стрик, М. Проборівський, П. Гемборівський, А. Намака, І. Глівка, І. Пуріч, А. Гатрищенко, М. Королишин, Ф. Джама, Ч. Войцук, К. Альбрехт, К. Сулима, О. Барилюк, С. Павлишин, П. Ремінік, Л. Ганчарик, С. Веца, М. Сталений, М. Заходник, І. Марцінюк, А. Гурняк, Д. Річан, А. Рибак. Дрібними 40 ц. — Разом \$215.40. — Колядували: М. Липська, М. Колісник, А. Сулима, М. Гладик.

НЮ ЙОРК, Н. Я.

На сироти.

З нагодо 25-ліття подружжю життя громадян Івана та Анни Ліба відбулась в їх домі 15-лютого родина забав, при якій зібрано на українські сироти \$31. Жертували: І. та А. Ліба \$10; по \$5: родини Грескович і Крупник; А. Буса \$3; Грін \$2; по \$1: В. Біке, М. Ліба, Е. Кобзар, С. Крупник, М. Марусевич, А. Кавецька.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

3 весільної забави на УПА.

Дня 15. лютого відбулось вінчання п. Евгена Самборського, сина бл. п. Луки і Анни Самборських, з українською дівчиною, Стефанією Гурняк, донькою громадянина Антона і Зоньки Гурняк, що то усі три свої доньки видали за гарних українських хлопців. Вінчання відбулось в укр. православної церкви, при співі хору під проводом учит. І. Марцінюка, а о. П. Білон зложив гарні побажання. Весільна забавка відбулась в парафіяльній галі, де на залик грим. І. Околіта переведено збірку на У. А. Збирали жертви: М. Кінаш, Р. Веца, П. Гук і Околіта. Зібрано \$52.60. Жертували по \$5: Е. і С. Самборські, А. і З. Гурняк, А. Самборська, а по \$2: М. і К. Підгорські, І. Околіта, П. Гук, М. Пасичняк, Е. Тепер, Р. Коцюба; М. Бінет (Пасечняк) \$1.60; П. Квятковський \$1.50; по \$1: І. Тепер, В. Веца, А. Рапо, Н. Пасечняк, П. Пасечняк, В. Пасечняк, Д. Сарахман, І. Кокольський, Бойко, Р. Веца, С. Веца, М. Копернюк, Е. Самборський, К. Лаба, Ф. Дзяман, М. Кінаш, Н. Кузів, М. Яцишин, І. Коцюба, Е. Липський, П. Гецько. Дрібними \$1.50. — Разом \$52.60. Гість.

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛІЦЯ! УВАГА!

Великий ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Заходом Федерації, Злучених Українських Організацій ПРИ СПІВУЧАСТІ НАЙЗДІБНИШИХ СИЛ

— відбудеться —

в Українським Нар. Домі при МАРТІН УЛІЦІ

В НЕДІЛЮ, 14. БЕРЕЗНЯ (MARCH 14, 1948) В 2:30 ПОПОЛУДНІ.

Просимо не влаштовувати на цей народний день жадних підприємств.

Уряд Федерації.

КВАТИРА „ПРОГРЕСИВНОГО“ КАНДИДАТА НА ПРЕЗИДЕНТА ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.—Не можна казати, що Генрі А. Волес є комуністом, ні теж, шокожний, хто є його сторонником, є вже комуністом, але зате, як сказав сенатор Ванденберг, одне певне, що всі комуністи є за Волесом та огігують за ним як „прогресивним“ кандидатом на президента Злучених Держав. „Прогресивний“ означає у комуністичного, що не є проти Сталіна і Кремля. Картина представляє головну виборчу квартиру Волеса, в якій бачимо такі особи, читаючи зліва направо: Джо Дейвдсон, Рексфорд Дж. Тогвел, сенатор Глен Г. Тейлор та К. С. Болдвін.

Чому ще нема у вас

такої цінної книжки про наше життя в Америці, яку повинні ми дати в руки молодого покоління, щоб знало, чим ми тут жили, якими ідеалами і мріями, і що з того досягнули, а що ще треба добувати?

А такою книжкою є:

ЮВІЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ

виданий з нагодою

П'ЯТЬДЕСЯТЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ У. Н. СОЮЗУ.

Ціна за Альманах, що має понад 300 сторінок друку: \$2.50.

Замовляйте, пишучи на таку адресу:

СВОБОДА

61-83 GRAND STREET,

JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВВАГА: Хто замовить з Альманахом ще в Пропантиту Книгу У. Н. Союзу, відстане обидві книжки за \$3.00.

Замовлення з Канади треба платити американською валютою.

Американське радіо-віче

Американці мають не тільки право на свободу слова, але й довгу традицію вільних дискусій. Ця традиція походить з ранньої доби Нової Англії, з міських віч. На тих вічах сходилися всі управлені до голосування й обговорювання справи, які торкалися їх всіх. На початках міське віче було фактично урядом міста. Пізніше, коли для управління містом вибиралися спеціальні уряди, такі віча відбувалися й надалі, як форум, де кожний міг висловити свою думку.

В Новій Англії — як і в деяких інших частинах країни — міські віча і тепер ще дають можливість своїм громадянам висловитися, всім громадянам незалежно від національного походження, вірування, приналежності до партії. Традиція вільних дискусій, заведена першими англійськими колоністами Нової Англії, віддалася у спадщину всім американцям. Найбільше проявляється вона в малих громадах.

Але з часом, політики залишили дискусії на міських вічах і серед американців встановився нахил свobodно говорити тільки з тими, хто має однакові погляди на ту чи іншу справу. На тих, хто думає інакше, почали дивитися з підозрінням, а часом і ворожо.

Це небажання американців різних поглядів обговорювати біжучі події на таких вічах, спонукало Джорджа В. Денні — директора „Тавн Гол“ в Нью-Йорку, що вже понад 50 років займається інформаційною громадською працею — відновити старі традиції. Але як відновити звичку вільних дискусій в країні з населенням в 140 мільйонів? Дж. Денні питав себе про це ще в 1935 році і вирішив, що допомогти може тільки радіо. За допомогою „Нейшенел Бродкастинг Систем“ він розпочав, широко знані тепер „Американські Радіо-Віча“ („American Town Meeting“). Завданням цих віч ставилося вести американців на вічу, передаючи по радіо раз на тиждень обговорення важливих справ з різних точок погляду. В дискусіях мали брати участь відомі громадські та політичні діячі, а кожний з присутніх мав би право давати запити і відповісти.

Темою першого такого віча було питання: „Який шлях Америки — фашизм, комунізм, соціалізм, демократія?“ Говорили на цю тему люди, які вірили в те, що говорили. Незважаючи на мале оголошення про віче, після нього відгукувалося листами три тисячі осіб. Тільки чотири запропестували, решта 2,996 осіб вітали можливість почути вільне обговорення якогось питання з різних точок погляду.

З часу першого радіо-віча в 1935 році промовляли на таких вічах різні відомі особи — члени уряду, представники робітництва, підприємств, фабрикантів, освітні, політичні діячі. Серед них були: сенатор Том Конеллі (демократ), Роберт А. Тефт (республіканець), Ірл Бравдер (комуніст), Роберт А. Ферлес — голова сталевих корпораций, Джон Л. Льюїс — голова юнії вуглекопів, Вільям

Рендолф Герст та пані Френклін Делано Рузвельт.

Тепер мільйони слухачів чути дискусії — за і проти — на такі гострі теми, як: „Чи ми йдемо до планованого господарства?“ „Чи треба комуністичну партію оголосити поза законом в Злучених Державах?“ „Чи наша нова закордонна політика веде до миру, чи до війни?“ Тисячі слухачів висловлюються на таких вічах, чи то дають питання на залі, чи пишуть свої запити в листах. Вони не раз пропонують теми для дискусій. Першою темою цього сезону було питання: „Що ми зробили для поліпшення релігійних та расових відносин в Америці?“ Цю тему прийнято було на жадання слухачів. В дискусіях брали участь визначні нігери, жидівські, протестантські та католицькі діячі.

Половина всіх радіо-віч відбувається в „Тавн Гол“ в Нью-Йорку, але бувають і в інших містах. Цього року „спансором“ с часопис „Нью-Йорк Геральд Трибюн“. Відбуваються радіо-віча кожного вівторка, в 8:30 вечером, зі станції Даблю Джей Зі (WJZ).

Загальна Рада.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохайтеся на початку листа додати під яким чином в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальців прохайте звертатися безпосередньо до З.У.А.Д.Комітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових витратів та за витрату часу на пологдження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

12,755 Заболотний Петра, Осипа і Антона з с. Климковець від Заблоцький Франка.

12,756 Березовський Володимира з Борщева (Чортків) від Березовський Евгена.

12,757 Болокурів Вісаріона з України від Білокур Василя.

12,758 Іванець Теодора від сина сестри Теодора Головачук Богдана.

12,759 Горшук Анни, Чучак Анни, Віварчук Ілька всі з с.Якубівки (Городенка) від Кармеліна Марії з дому Віварчук.

12,760 Підсадний Михайла, Дмитра, Бегер Гриня з с. Угринь від Липовий Степана с. Якова.

12,761 Олійник Катерини, Перетятко Андрія з с. Грусятин

(Бібрка) від Герич Осипа.

12,762 Загачевський Стаха і Катерини, Брухаль Пилипа і Марії від Кравець Пилипа сина Михайла з с. Сянчик (Сянчик).

12,763 Грибик Василя і Михайла з с. Ямпа Долішна від Данко Осипа.

12,764 Мосієнко Івана, Кулік Івана від Паденко Михайла.

12,765 Сенів Степана с. Прокіпа з с. Хотимира (Товмач) від Козак Анни д. Шеремети Марії.

12,766 До знакомих і братів з с. Манева (Сянчик) просить о афідевіт Грубляк Михайло.

12,767 До батька Оліяр Сенюка, Мельник Софії з д. Оліяр, батько з с. Сівчині (Перемішль) від сина Оліяр.

12,768 Совірко-Анастасії тітки з с. Монастирєць (Сянчик) від Боднар Ярослава (Кортків).

12,769 Шевчинин Антона і Василя з с. Красна (Корсено) від Шевчинин Марії д. Семена.

12,770 Олесків Михайла з с. Ляшків Подорожні (Жидачів) від Войтович Степана с. Михайла.

12,771 Леонтович Юлії (Ремеза) від учительки Півчинської Яніни.

12,772 Галає Онофра і Федька з с. Кулички (Терсоболя) від Апостола Йосифа.

12,773 Кузьмак Данила з с. Завишень (Сокаль) від Кузьмак Володимира.

12,774 Яцик Семена, Мисак Семена і синів Яцик Анни всі з с. Піддуби (Рева Руська) від Яцик Павліни.

12,775 Слюсарчук Григорія і Юрка з с. Макунів (Мостиська) від Слюсарчик Івана.

12,776 Кривяк Луцька вуйка з с. Рабе (Лісько) від Зозуляк Петра с. Миколи.

12,777 Хто може 28-літній інтелігентній жінчині виїхати зі скитальцями за море — Данченко В.

12,778 Палайничка Василя вуйка з с. Присліп (Турка) від Семечь Миколи.

12,779 Біжик Семка вуйка з с. Боберка (Турка) від Ватах Івана.

12,780 До кузнів Яцик Михайла і Михайлини від Стефані зам. Косович.

12,781 Лопянецька Катерини р. в Рокитові (Доліна) від Лопянецька Ольги і Дичковський Льва.

12,782 а) Слота Варвари з с. Ястребик (Новий Санч) від Слота Олексі.

12,782 б) До рідних та знакомих з с. Побіч (Золочів) від Кушнір Михайла.

12,783 Фітель Гавриїла з с. Малашків (Яворів) від Шарко Івана.

12,784 Дубецький Василя і Григорія з с. Сілес (Сокаль) від Дубецький Василя.

12,785 Пиндус Івана і Григо-

ЗБОРИ ВІДПІСЬ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, від. 102, відбулися в неділю, 14 березня, в залі церковній, 2280 М. ав. За уряд: Н. Декан, пресд.; 9. Кук, кас.; Н. Бобченко, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Місячні збори Тов. Зоп. Січ, від. 75, відбулися в неділю, 14 березня, в У. Н. Домі при Мартин ул., точно в год. 1. пополуноді. Пригадуємо членам, що кампанія за новими членами продовжується, тож просимо вислати своїх рідних, приятелів і знайомих. Випишіть їх імена, щоб записати в книгу. Довгуючих членів напомним про важливість своєї залогості. Пригадайте нових членів до У. Н. Союзу, а дістатете нагороду — Едіока Геруза, пресд.; Анастасія Гриняк, кас.; Марія Ходак, секр.

КЕМПБЕЛ, О. — Тов. Сокаль, від. 218, відбув місячні збори в неділю, 14 березня, в год. 1. пополуноді, в 165 Гордон Еви. На ці збори просимо місячних і позамісячних членів прийти, бо будуть дуже важні справи до пологдження. Також просимо уряд і членів відділу 119 У. Н. Союзу, щоб були ласкаві наміти участь у цих наших зборах. — М. Ходура, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Тов. Сокаль, від. 336, відбулися в неділю, 14 березня, в год. 1. пополуноді. Просимо всіх членів прийти на збори, бо маємо важні справи до пологдження. Приведіть з собою своїх знайомих, щоб записати до Тов. Сокаль і У. Н. Союзу. — Г. Степанек, пресд.; Г. Кісіль, фін. секр.; Т. Калмук, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відомо всенім членам, що платять свої виходи місячно, що така збірка вкладається в неділю, 14 березня, в год. 1. пополуноді, в галі У. Н. Дому, 4655 Мартин ул. Просимо довгуючих членів, щоб прийшли і пологдили свої залогості. Союз продовжує кампанію за приєднання нових членів і вже є тільки три місяці часу, а наша квота ще далеко не виповнена. Тож просимо членів організувати нових членів. За інформаційні картки телефонуйте: С.Е. 7394. — І. Форніс, пресд.; П. Кісел, секр.; І. Андрусевич, кас.

ШКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 379, відбулися в неділю, 14 березня, в год. 12:30 пополуноді, в домі У. Н. Союзу. Секретар пологдуватиме всі справи кожної неділі від год. 12:30 до 1:30 в Домі У. Н. Союзу. Хто не зможе пологдити справи в ті дні, хай заходить до Дмитро Харківян, 2234 W. Chicago Ave., 3 ф. — Д. Харківян, секр.

ЕМБРАДЖ, ПА. — Повідомляємо членам і членкам Бр. св. Василя Великого, від. 161, що місячні збори відбулися в суботу, 13 березня, в год. 7. вечір, у власній домівці. Тому, що цей рік є ювілейним роком 30-річчя існування нашого Бр., віддає, тож просимо всіх місячних і позамісячних членів прийти і рішити, як ці роковини відзначувати; є також інші справи до вирішення. — Уряд.

РАЧЕСТЕР, Н. П. — Місячні збори Тов. Зоп. Січ, від. 367, відбулися в неділю, 14 березня, в год. 1:30 пополуноді, в залі церковній. Просимо всіх членів вислати на збори і вирішити всі виходи і залогості. Нам призначена квота приєднати нових членів не дала досі доброго вислуду, але сподіємось, що ми виконаємо це, що було нам призначено. Наша послонина каже: „Кінець дію халатів“. Тому ж до праці! — За уряд: М. Соростей, П. Лиско, Р. Дмитр.

рія з с. Настасів (Тернопіль) від брата Пиндус Михайла.

12,786 Лещук Грицька і Степана з с. Махнівок (Сокаль) від Думан Василя.

12,787 Януш Михайла з с. Стратина (Рогатин) від Януш Василя с. Стефана.

12,788 Манишевський Василя з с. Острів (Тернопіль) від Косельовський Дмитра.

12,789 Капала з дому Пиняцька Марії з с. Борова Гора (Башня Доліна) від Пиняцький Федька.

Голоситесь на адресу: United Ukrainian American Relief Committee P. O. Box 1661 Philadelphia 5, Pa.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОВОДУ“.

БОФАЛО, Н. П. — Квартирні збори Бр. св. а. Христителя, від. 304, відбулися в суботу, 13 березня, в год. 8. вечір, в церкві, в парохіальній галі при Оклей і Роїс ул. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до пологдження. — І. Седанський, секр.

РАЧЕСТЕР, А. П. — Сестр. Ройд, Пресв. ордонанс, від. 36, повідомляє свої членів, що місячні збори відбулися в неділю, 14 березня, в галі церковній, в год. 3. тоно. Просимо членів вислати на збори і вирішити. Довгуючих просимо прийти на збори і вирішити свої залогості. Приведіть нових членів до У. Н. Союзу, а дістатете нагороду — Едіока Геруза, пресд.; Анастасія Гриняк, кас.; Марія Ходак, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Ім. Михайла Грушевського, від. 219, відбулися в суботу, 13 березня, в год. 7:30 вечір, в Укр. Галі, 675 Сат 19. ав. Просимо всіх членів прийти на збори. — Г. Дорошенко, пресд.; А. Баран, кас.; А. Мудровський, секр.

БРУКЛІН, Н. П. — Тов. Запорожська Січ, від. 325, повідомляє своїх членів, що квартирні збори відбулися в суботу, 13 березня, у своїм Домі, 216-218 Грейс стр., точно в год. 8. вечір. Повинністі кожного члена є прийти і вирішити свої виходи до Тов. і У. Н. Союзу. Е. дужі важні справи до пологдження, тож наша привинність конче. Приведіть нових членів до Тов. і до У. Н. Союзу. Користуйтеся з панадні кампанії за 50 тисяч членів до У. Н. Союзу. Не знімайте членів на зборах піддають карі згідно до статуту. — Уряд.

КЛІВЛЕНД, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 14 березня, в год. 2. пополуноді, в галі парохіальній, 45-47 Говл Еве, Пасейк. На порядку дня є Тов. справи до пологдження, тож просимо членів прийти на збори. Довгуючих членів уповиняємо, щоб прийшли і вирішили свої залогості. — І. Живийський, пресд.; Г. Ясків, секр.; О. Боднарчук, кас.

ЧЕСТЕР, ПА. — Повідомляємо членів Бр. Сої св. Духа, від. 237, що квартирні збори відбулися в неділю, 14 березня, в год. 2. пополуноді, в домі У. Н. Союзу. Тому, що є дуже важні справи до пологдження уряд просить, як старших так і молодших членів прийти кожно на ці збори. Неприйшли членів будуть покарані згідно до статуту. — Уряд.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 22. лютого 1948 року помер у 67, році життя

ЙОСИФ ЧМІР. член Бр. св. Арх. Михайла, від. 350 У. Н. Союзу в Стемфорді, Конн.

Покійний родився в селі Медна, пов. Рогатин, Західна Україна. Похований у смутку жону Варвару, синів Федя і Василя та дочку Павлуку.

Похорон відбувся 25. лютого, при численній участі рідних, членів і знайомих до укр. катол. церкви св. Володимира, а відтак на цвинтар у Спрінгдейл, Конн. — В. П. П.

е. І. Михайлишин, секр.

ВИПРОДАЖ КАЗОК-БАЙОК

1. Надзвичайний Злодій. Детективний роман М. Старка, в півтвердій оправі, 262 сторін 85 ц.

2. Казки Вільгельма Гауффа. Частина I. — 6 оповідань з малюнками; сторін 128 60 ц. Частина II. — 5 оповідань з малюнками; сторін 128 60 ц.

3. Казки Бехштайна. Частина I. — 29 оповідань з малюнками; сторін 160; в твердій оправі 50 ц. Частина II. — 34 оповідань з малюнками; сторін 112; в твердій оправі 50 ц.

Кован Дойль „Знак Чотирьох“ — гарне оповідання; сторін 190; в твердій оправі 75 ц.

Всі разом за ціну \$2.00

Ці прегарні казки-байки й оповідання маєте нагоду набути тепер по зниженій ціні. У вільний час будете мати щось веселого прочитати і своїм дітям розказати.

Замовлення слати на адресу: „СВОВОДА“ 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

НЮ-ЙОРК, Н. Я. — Звичайні місячні збори Бр. св. Володимира, від. 130, відбулися в суботу, 13 березня, в год. 8. вечір, в церкві, в парохіальній галі при Оклей і Роїс ул. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до пологдження. — І. Седанський, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Тов. Единств, від. 163, відбулися в неділю, 14 березня, в год. 1. пополуноді, в домі Горожан, 847 Норт Френклін ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є багато справ до пологдження. Привинність кожного члена конче. — М. Паранчик, фін. секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Бр. св. Василя, від. 339, відбулися в суботу, 13 березня, в год. 7. вечір, в домі Горожан, 3322 Н. Лавренс ул. Просимо всіх місячних і позамісячних членів бути привинними на зборах. — За уряд: І. Сорока (с.), пресд.; Т. Павлянич, кас.; А. Хромик, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михайла, від. 142, повідомляє всіх своїх місячних і позамісячних членів, що квартирні збори відбулися в неділю, 14 березня, в год. 2:30 пополуноді, під ч. 212 Фултон ул. На порядку дня є уряд і контр. комісії та привинність нових членів. — За уряд: А. Полічка, пресд.; М. Маркович, кас.; П. Остапчук, фін. секр.; С. Пограгінський, рек. секр.

БУДІВНИЧІ

УВАГА! УВАГА! ВЕСНА ВЖЕ ЗАПЛЕЧЕНА!

Ви, як думаєте БУДУВАТИ ХАТУ, або якийсь інш. БУДИНКИ, і хочете ЗАОПІДАТИ гроші, то пишть на поштову адресу. Ми виконаємо роботу при будові електричною машинною.

ARCHIE & LOVES P. O. BOX 1392, TRENTON, N. J.

ПОШУКУВАННЯ

РІДНИХ І ЗНАЙОМИХ ЗІ ЛЬВОВА пошукує

СТЕПАН КИНЬО 215 SEYMOUR ST., AUBURN, N. Y.

АНАСТАСІЯ ДАШКО, сестра, родом з села Катинькова, Галичина, пошукує свого брата **ЮРКА ГНАТІВ**, котрий перебуває в Америці. Пишати на адресу:

ANASTAZIA DACKO Maj. Moldytry Pocz. Sanjopy, pow. Rzeszel, woj. Olstyn, Poland.

о. **ПОСІФ ЧАЙКОВСЬКИЙ** з села Катинь, пок. Золочів, а дружиною Стефанія Чайковська (з Пасонської) з Бездія, пок. Золочів, пошукують одностаних в У. С. А. і Канаді: **МИХ. ГНАТЮК**, **МИХ. ГАЛЬКЕВИЧ** і його сина, **МАКСИМ ЛЕВАНОВСЬКИЙ**, **СТЕФ. ПРИЧКА**, **МИХ. КРАСНОСЕЛЬСЬКИЙ**, **ГРИНЬ ПИЛТОВАНІЙ**, **ТЕКЛЯ КРИЖАНОВСЬКА** зам. **БАС. ІЛІЯ ВОЙНА**, **ПЕТРО КВАСНИЦЯ**. Просить о поміч, найкраще афідевіти. Адрес:

Rev. JOSEPH CZAJKOWSKY, Freiman S.S. Kaserne München, Bayern, Germany.

ШКАГО, ІЛЛ. — Сестр. Блатовіщення, від. 125, повідомляє членів, що квартирні збори відбулися в неділю, 14 березня, в год. 1. пополуноді, в парохіальній галі при Оклей і Роїс ул. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до пологдження. — І. Седанський, секр.

НЕБУВАЛА НАГОДА!

Купити 80 гарантованих **БРИТ ДО ГОЛЕННЯ** (DOUBLE EDGE RAZOR BLADES) лише за 1 долар. Купити у свого, переконатесь самі і привітелим своїм скляти. Замовлення з надекстити просимо слати на адресу:

M. GALANOWSKY 75 Center St., Clifton, N. J.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL DIRECTOR & EMBALMER ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ

NEW JERSEY ЦИНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ ОБСЛУГА НЕСНА І НАЙКРАЩІ У ВИПАДКУ СМУТКУ, в родині каменті ми в день так і в ночі

JOHN KOWALCHUK 129 GRAND STREET, cor. Warren Street JERSEY CITY 4, N. J. Tel. BErgen 4-5131

Comfortably air conditioned

Lytwyn & Lytwyn UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS 801 SPRINGFIELD AVE. NEWARK and IRVINGTON, N. J. Kees 6-5548

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДІТЬ дешо з вашого забезпечення. Ми уможлимо прекрасні ЦІЛИЙ ПОХОРОН за \$150.00 У випадку смутку в родині каменті

KAIN MORTUARIES, INC. Найбільший український погребовий зарядчик в Америці

S. KANAI KAIN, Pres. 433 STATE STREET PERTH AMBOY, N. J. Phone PE 4-4646

— or — **УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК** 86 ELIZABETH AVENUE, NEWARK, N. J. Phone Bigelow 3-6782

225 WEST JERSEY STREET **ELIZABETH, N. J.** Phone: EL 2-3611

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК зарядку погребовий по \$150 ціна так низька як ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 8th ST., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK, OROKLINUX

125 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel. OEdford 4-2663

Branch Office and Chapel: 707 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 153 St.) BROOKLYN, N. Y. Tel.: MElrose 5-8577

БОГДАН ЛЕПКИН

МОТРА

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ
Том I і II.
Сторін 491, в гарній твердій люксовій оправі.
Ціна \$4.00.

Замовлення враз з належні стю слати до:

„СВОВОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.